

[Начало](#) > ... > [Вашите Права](#) > [Основни Права](#) > [Стопанска Дейност И Права На Човека](#) > Croatia

Стопанска дейност и права на човека

Съдържание,
предоставено от
Хърватия

Хърватия

1. Какъв вид съдебна защита мога да получа във Вашата държава в качеството си на жертва на свързани със стопанска дейност нарушения на правата на човека? Включва ли тази защита предоставянето на обезщетение?

Жертвите на нарушения на правата на човека могат да потърсят съдебна защита:

- в гражданско производство, в рамките на което може да им бъде присъдено обезщетение за причинени вреди — имуществени или неимуществени (неимуществени в случай на нарушения на правата на личността [1]);
- в [наказателно производство](#), в рамките на което увредено лице може да предяви иск за вреди, причинени в резултат на извършено престъпление.

В член 1 от Гражданския процесуален закон (*Zakon o parničnom postupku*) (*Narodne Novine* (NN; Държавен вестник на Република Хърватия) № 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 и 70/19) се предвижда с този закон да се регламентират процесуалните правила, съгласно които съдилищата заседават и разискват в производства, отнасящи се до основни права и задължения на човека и гражданите, личните и семейните връзки на гражданите, както и трудови, търговски, имуществени и други гражданскоправни производства, освен ако по закон не е предвидено разискването на някои от тях да се извършва съгласно други процесуални правила. Освен това в член 185 от Гражданския процесуален закон се предвижда гражданските производства да бъдат образувани чрез предявяване на иск.

В производства по трудовоправен спор, по-специално при определянето на срокове и насрочването на заседания, съдът винаги обръща специално внимание на необходимостта от неотложно разрешаване на трудовоправните спорове.

2. Определени ли са специфични правила за тежки нарушения на правата на човека? Прилагат ли се тези правила по отношение на престъпления срещу околната среда или тежките форми на експлоатация на труда?

В член 43 от Наказателно-процесуалния закон (*Zakon o kaznenom postupku*, NN № 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 и 126/19) се предоставя общ списък на правата на всички жертви на престъпления (правото на услуги за подкрепа за жертвите на престъпления, правото на ефективна психологическа и друга специализирана помощ и подкрепа от страна на органите, организациите или институциите, предоставящи помощ на жертвите на престъпления съгласно закона, правото на защита от сплашване и отмъщение, правото на защита на достойнството на жертвата при разпита ѝ като свидетел, правото на жертвата да бъде изслушана без излишно забавяне след подаване на жалба до прокуратурата и правото всяко последващо изслушване да се извършва само доколкото е

необходимо за наказателното производство, правото на жертвата да бъде придружена от доверено лице по време на действия, в които тя е участник, правото медицинските процедури да бъдат сведени до минимум и да се извършват само когато е строго необходимо за наказателното производство, правото да подава предложение за наказателно преследване и жалба до прокуратурата съгласно разпоредбите на Наказателния кодекс (*Kazneni zakon*), правото да участва в наказателно производство като увредено лице, правото на бъде информирана за отхвърляне на тѣжбата и за решението на прокурора (*državni odvjetnik*) да се въздържа от наказателно преследване, както и правото да поема наказателното преследване от прокурора, правото жертвата да бъде уведомена от прокурора за всякакви действия, предприети по жалбата ѝ до прокуратурата, и да подава жалба пред по-висшестоящ прокурор, правото да бъде уведомена, при поискване и без излишно забавяне, за прекратяването на задържането или предварителното задържане и бягството на подсъдимия, и за освобождаването на осъденото лице от изтърпяване на наказание лишаване от свобода, както и на всички мерки, предприети за защита на жертвата, правото да бъде информирана, при поискване, за всяко окончателно решение, с което се прекратява наказателното производство, и други предвидени в закона права).

В член 44 от Наказателно-процесуалния закон се определят специалните права на жертвите на трафик на хора (който може да бъде извършван за целите на експлоатацията на нечий труд чрез принудителен труд или принудително подчинение), които, освен предвидените в член 43 от закона права, имат право на безплатна консултация, преди да бъдат разпитани, и на безплатно представителство за сметка на държавата; право да бъдат разпитани в полицейското управление или прокуратурата (*državno odvjetništvo*) от лице от същия пол и, ако е възможно, от едно и също лице, ако разпитът се провежда повторно; право да не отговарят на въпроси, които не са свързани с престъплението и засягат личния им живот; право да поискат да бъдат разпитани чрез аудиовизуални средства; право на защита на личните данни; както и право да поискат производството да бъде проведено при закрити врата.

В член 43а [от Наказателно-процесуалния закон] и Правилника относно методите за индивидуална оценка на жертвите (*Pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve*, NN № 106/17, наричан по-нататък „Правилникът“) се установява процедурата за индивидуална оценка на жертвите, за да се определи нуждата от специални мерки за защита във връзка с жертвата на престъпление, и, ако такава нужда бъде установена, се определя кои специални мерки за защита (включително процесуални мерки за защита, като например специални методи за разпит, използването на комуникационни технологии за избягване на визуален контакт с извършителя, провеждането на производството при закрити врата, провеждането на разпит от лице от същия пол и, ако е възможно, от едно и също лице, в случай че разпитът се провежда повторно, придружаване от доверено лице, защита на личните данни) следва да се прилагат, като се улесняват безплатната консултация за сметка на държавата и другите предвидени в закона мерки. Под внимание е взет и фактът, че тежките престъпления, *наред с другото*, включват, но без да се ограничават, трафика на хора и организираната престъпност, така че те включват престъпления срещу околната среда, ако са извършени като част от престъпно сдружаване.

Защитата на правата на жертвите в Република Хърватия се гарантира от законодателството в областта на наказателното правосъдие, както и от Конституцията на Хърватия (*Ustav Republike Hrvatske*), и тяхното съблюдаване се гарантира от националните съдилища. След като бъдат използвани всички налични на национално равнище средства за правна защита, жертвите могат, като последна възможност, да образуват производство пред Европейския съд по правата на човека в Страсбург, ако считат че едно от основните им права, гарантирани с Европейската конвенция за правата на човека, е нарушено на национално равнище.

3. Аз съм жертва на нарушения на правата на човека, произтичащи от дейности на европейска транснационална корпорация, извършени извън Европейския съюз. Имам ли право на достъп до съдилищата във Вашата държава, ако не съм гражданин на ЕС или не живея в ЕС? При какви условия мога да претендирам за нарушение на моите права? Къде мога да намеря допълнителна информация?

Съгласно член 27 от Гражданския процесуален закон хърватските съдилища са компетентни да се

произнасят по спорове с международни измерения, когато тази им компетентност е определена изключително по закон или от международен договор.

Що се отнася до компетентността по граждански и търговски дела, в Закона за международното частно право (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*, NN № 101/17) изрично се предвижда да се прилага Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък: „Регламент Брюксел I“) в рамките на неговия обхват, като неговото приложно поле се разпростира до ситуации, засягащи трети държави.

Съгласно основното правило за компетентност на Регламент „Брюксел I“, включено в член 4, искиве срещу лица, които имат местоживеене в държава членка, независимо от тяхното гражданство, се предявяват пред съдилищата на тази държава членка. В член 63 се предвижда юридическите лица да имат местоживеене в мястото, където се намира тяхното седалище по устав, централно управление или основно място на стопанска дейност.

Ситуации, при които ответник може да бъде съден в държава членка, различна от държавата му по местоживеене, са определени в членове 7–9 (специална компетентност). Ето защо компетентността при извъндоговорни отношения се урежда чрез член 7, параграф 2, съгласно който се определя, че срещу лице, което има местоживеене в държава членка, могат да бъдат предявявани искиве в друга държава членка по дела относно непозволено увреждане, деликт или квазиделикт — в съдилищата на мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие.

Освен това в член 58 от Закона за международното частно право необходимата компетентност се предвижда, както следва: Ако прилагането на разпоредбите на този закон или на други хърватски закони или международни договори, които са в сила в Хърватия, не предоставя компетентност по отношение на ответник с местоживеене в държава, която не е членка на ЕС, и ако не може да се очаква или не може основателно да се очаква производството да се провежда в чужбина, хърватските съдилища са компетентни, когато предметът на производството има достатъчна връзка с Хърватия, за да е подходящо производството да се води в Хърватия.

4. Могат ли институциите на омбудсмана, органите по въпросите на равенството или националните институции по правата на човека да оказват подкрепа на жертви на свързани със стопанска дейност нарушения на правата на човека, извършени от европейски транснационални корпорации, намиращи се извън Европейския съюз? Възможно ли е случаят ми да бъде разследван от тези органи, ако не съм гражданин на ЕС и не живея в ЕС? Съществуват ли във Вашата държава други публични служби (като например инспекция по труда или инспекция по заетостта), които могат да разследват моя случай? Къде мога да намеря информация за своите права?

Съгласно Закона за омбудсмана (*Zakon o pučkom pravobranitelju*) омбудсманът на Хърватия носи отговорност единствено за разглеждането на жалби за съществуващи нарушения на закони и нередности в работата на националните органи, звена на местното и регионалното самоуправление и публичноправни юридически лица, което съответно означава, че не му е позволено да разследва жалби, свързани с нарушения на законите в частния сектор. Освен това съгласно член 20 всеки, който счита, че неговите конституционни или законови права и свободи са застрашени или нарушени в резултат на незаконно или неправомерно поведение от страна на тези органи, може да предяви иск пред компетентен съд. Следователно не е необходимо лице, което желае да подаде жалба пред Службата на омбудсмана (*Ured pučkog pravobranitelja*), да бъде гражданин на ЕС, но предпоставката за разглеждането на жалбата от страна на омбудсмана е един (или повече) от органите да е извършил нарушение на правата на човека. Тъй като обаче в Службата на омбудсмана в Хърватия често се получават жалби,

свързани с частния сектор, опитът и жалбите на гражданите се използват както в годишните доклади, така и при участие в съдебни производства, с цел да се препоръчат конкретни мерки, без които не би било възможно да се постигне по-висока степен на правоприлагане и защита на гражданите.

От друга страна, Законът за борба с дискриминацията (*Zakon o suzbijanju diskriminacije*) се прилага по отношение на поведението на всички национални органи, звена на местното и регионалното самоуправление, публичноправни юридически лица и поведението на всички юридически и физически лица, по-специално в областта на труда и условията на труд, достъпа до дейности като самостоятелно заето лице и обвързани с тях дейности, включително критериите за подбор, както и условията за назначение и повишение; достъпа до всички видове професионално ориентиране, професионално обучение и преквалификация; образование, наука и спорт; социална сигурност, включително социално подпомагане; пенсионно и здравно осигуряване; съдебна система и администрация, обществена информация и медии; достъпа до стоки и услуги и предоставянето им; членство и дейност в синдикални организации, организации на гражданското общество, политически партии или всички други видове организации, както и участието в областта на културата и художественото творчество.

Освен това в качеството си на централен орган за борба с дискриминацията Службата на омбудсмана получава доклади от всички физически и юридически лица и разглежда отделни доклади, така че може да изготвя правно необвързващи препоръки, становища, предложения и предупреждения за борба с дискриминацията и защитата на правата на дискриминираното лице. Тя може също така да участва в съдебно производство като встъпила страна в подкрепа на лицето, което се оплаква от дискриминация, или може да предяви съвместен съдебен иск за защита срещу дискриминация, ако докаже, че е вероятно поведението на ответника да е нарушило правото на равно третиране на голям брой лица поради тяхната връзка с признатите от закона права и ценности (раса или етнически произход, цвят на кожата, пол, език, религия, политически или други убеждения, национален или социален произход, собственост, членство в синдикални организации, образование, социално положение, брачно или семейно положение, възраст, здравословно състояние, увреждания, генетично наследство, полова идентичност, полово изразяване или сексуална ориентация). Също така не е необходимо лицето, упълномощено да подава жалба за дискриминация до омбудсмана, да е гражданин на ЕС.

В новия [Закон за защитата на лицата, сигнализиращи за нередности](#) (*Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti*), който е в сила от 1 юли 2019 г., се предвижда тези лица да се свързват с омбудсмана, за да потърсят защита на своите права, ако такова лице докаже, че съществува вероятност да е или да може да стане жертва на вредоносни събития поради докладване на нередности. Съгласно въпросния закон не е необходимо лице, което желае да подаде жалба, да е гражданин на ЕС, като омбудсманът може да предприеме действия, за да защити лице, сигнализиращо за нередности, което е част от публичния или от частния сектор (Бележка: В Закона „лице, сигнализиращо за нередности“ се определя като лице, което е запознато с нередности, свързани с изпълнение на работа за работодателя, например нарушение на закони, разпоредби, правила, етичен кодекс, кодекс за поведение или вътрешни актове на дружествата, и е докладвало за тях). Следва да се подчертае, че освен заетост изпълнението на работата включва и доброволчески труд, работа, основана на срочни договори за услуги, студентски труд и др. Лицето, сигнализиращо за нередности, може да бъде и лице, което е участвало в процедури по наемане на персонал в качеството си на кандидат.

В допълнение, като част от отговорното поведение в професионален план — което се изразява в защитата на правата на човека, по-специално трудовите права и защитата на околната среда — Република Хърватия, в качеството си на присъединяваща се държава към Комитета по инвестиции на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) и на безпристрастен надзорен работен орган, трябва да прилага следните насоки: да предоставя на уебсайта информация за отговорното поведение в професионален план; да обработва заявки; да провежда медиация при решаване на проблеми, произтичащи от възможно безотговорно поведение в професионален план, и да осъществява комуникация със заинтересованите страни, за да се избягват съдебни спорове.

Освен това Хърватия е създала Държавна инспекция (*Državni inspektorat*), обхващаща компетентните отдели и служби (като например Отдела за надзор на безопасни и здравословни условия на труд и Отдела за надзор на заетостта).

Повече информация относно обхвата на работата и компетентностите на Държавна инспекция или

посочените по-горе сектори/отдели може да бъде намерена на следните връзки:

- [Контакти](#)
- [Отдел за надзор на безопасни и здравословни условия на труд](#)
- [Отдел за надзор на заетостта](#)

5. Налага ли Вашата държава задължения на европейските транснационални корпорации да въвеждат механизми за подаване на жалби или услуги за медиация за нарушения, произтичащи от тяхната стопанска дейност? Прилагат ли се тези задължения и по отношение на нарушения, възникнали извън Европейския съюз? Кой отговаря за наблюдението на тези дейности във Вашата държава? Има ли обществено достъпни доклади, предоставящи информация за функционирането на системата?

Хърватия не налага каквито и да е задължителни схеми за медиация, насочени към свързани със стопанска дейност нарушения на правата на човека. Що се отнася до потребителските спорове между потребители и търговци, медиацията се урежда от Закона за алтернативното разрешаване на потребителски спорове (*Zakon o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova*, NN № 121/16 и 32/19), с който се транспонират директивите и регламентът на ЕС относно разрешаването на потребителски спорове. По отношение на въпроси, свързани със защитата на правата на човека и други свързани с правата спорове, е възможно да бъде предложено провеждането на медиация в един от центровете за медиация в Хърватия, където даден спор може да бъде уреден въз основа на интересите на страните.

Моля, разгледайте съответните подстраници, за да получите допълнителна информация относно:

- [Медиация в държавите членки](#)
- [Намиране на медиатор](#)
- [Алтернативно разрешаване на потребителски спорове](#)
- [Центрове за медиация](#)

Съгласно Закона за защита на потребителите (*Zakon o zaštiti potrošača*) търговецът трябва да предостави на потребителя възможност да подаде писмена жалба по пощата, по факс или електронна поща.

Съгласно Закона за държавната инспекция (*Zakon o državnom inspektoratu*) петиции, в които е включена подробна информация за лицето, сигнализиращо за нередности (име, фамилия и домашен адрес), и се посочва поведение, което противоречи на разпоредбите, могат да бъдат използвани като основания за проверка.

Що се отнася до служителите на многонационални дружества, в Закона за труда (*Zakon o radu*) от работодател с поне двадесет работници се изисква да назначи лице, което да е натоварено, наред с работодателя, със задачата да получава и да разглежда жалби, свързани със защитата на достойнството на работниците.

Тези дейности се наблюдават от [Държавната инспекция](#).

6. Притежавам ли конкретни права, ако съм уязвима жертва, търсеща средство за правна защита за свързани със стопанска дейност нарушения на правата на човека? Мога ли да получа достъп до правна помощ и при какви условия? Кои разходи ще бъдат покрити от

правната помощ? Имам ли право на достъп до правна помощ при същите условия, ако не съм гражданин на ЕС или не живея в ЕС?

Жертва, търсеща средство за правна защита за свързано със стопанска дейност нарушение на правата на човека, има същите права като тези на други жертви в рамките на наказателното производство. За допълнителна информация, моля, разгледайте Европейския портал за електронно правосъдие:

- [Права на жертвите на престъпления в наказателното производство](#)
- [Обезщетяване на жертви на престъпления](#)

Съгласно Закона за безплатната правна помощ (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) правото на безплатна правна помощ се предоставя на:

- хърватски граждани;
- деца, които не са хърватски граждани, но се намират в Хърватия, без да са придружени от пълнолетен, който отговаря за тях по закон;
- чужденци, които пребивават временно в условията на реципрочност, и чужденци, които пребивават постоянно;
- чужденци, поставени под временна закрила;
- пребиваващи нелегално чужденци и чужденци с краткосрочен престой в рамките на производство за вземане на решение относно експулсиране или връщане;
- търсещи убежище лица, лица със статут на търсещи убежище, както и чужденци със статут на субсидиарна закрила и членовете на техните семейства, които пребивават законно в Хърватия, в рамките на производства, в които не им е предоставена правна помощ съгласно специален закон.
- В Закона за безплатната правна помощ (NN № 143/13 и 98/19) се уреждат условията и процедурата, при които лица в неравностойно положение могат да упражнят правото си на правна консултация и на достъп до съдилища и други публичноправни органи по граждански и административни дела.
- В Закона за безплатната правна помощ се предвижда бенефициери на безплатна правна помощ, които не са хърватски граждани, да бъдат:
- деца, които не са хърватски граждани, но се намират в Хърватия, без да са придружени от пълнолетен, който отговаря за тях по закон;
- чужденци, които пребивават временно в условията на реципрочност, и чужденци, които пребивават постоянно;
- чужденци, поставени под временна закрила;
- пребиваващи нелегално чужденци и чужденци с краткосрочен престой в рамките на производство за вземане на решение относно експулсиране или връщане;
- търсещи убежище лица, лица със статут на търсещи убежище, както и чужденци със статут на субсидиарна закрила и членовете на техните семейства, които пребивават законно в Хърватия, в рамките на производства, в които не им е предоставена правна помощ съгласно специален закон.

Бенефициерите на безплатна правна помощ могат да упражняват правото си на първична и/или вторична правна помощ съгласно определенията от закона условия.

Първичната правна помощ обхваща обща правна информация, правни съвети, подаване на документи до публични органи, Европейския съд по правата на човека и международни организации в съответствие с международните договори и международните процесуални правила, представителство в рамките на производства пред публични органи и правна помощ при извънсъдебно уреждане на спорове. Тя се предоставя от административните органи в окръзите и в град Загреб (*Grad Zagreb*) от упълномощени асоциации и правни клиници, като може да бъде предоставена по всеки правен въпрос. Процедурата за упражняване на правото на първична правна помощ се инициира чрез директен контакт с доставчик на първична правна помощ, който по свое усмотрение ще определи дали са спазени изискванията за нейното предоставяне.

Вторичната правна помощ обхваща правни съвети, подаване на документи в рамките на производства за защита на правата на работници пред работодател, подаване на документи и представителство в съдебни спорове, както и правна помощ при доброволно уреждане на спорове. Вторичната правна помощ се предоставя от адвокати. Тя обхваща и освобождаването от плащане на разходите за съдебни

спорове и съдебни такси.

За да е възможно предоставянето на вторична правна помощ под формата на подаване на документи, представителство в съдебни спорове и освобождаване от заплащане на съдебни такси, финансовите обстоятелства на молителя трябва да отговарят на установените в Закона за безплатната правна помощ изисквания, а именно общият месечен доход на молителите и членовете на техните домакинства да не надвишава размера на данъчната основа за един член (3326,00 HRK) и общата стойност на притежаваните от молителите и членовете на техните домакинства активи, да не надвишава размера на данъчната основа (199 560,00 HRK) повече от 60 пъти.

Освен че трябва да отговаря на финансовите изисквания, вторичната правна помощ трябва да се прилага при един от следните типове производства, свързани с:

- *вещни* права, с изключение на производства, свързани с имотния регистър;
- трудови правоотношения;
- семейни връзки, с изключение на производство за развод по взаимно съгласие, ако съпрузите нямат общи или осиновени непълнолетни деца или деца на възраст, изискваща да бъдат под техните родителски грижи;
- изпълнителни и обезпечителни производства относно принудителното събиране или обезпечаване на вземания, възникващи от производството, в рамките на което може да бъде предоставена правна помощ съгласно разпоредбите на Закона за безплатната правна помощ;
- доброволно уреждане на спорове;
- по изключение, във всички други административни и граждански съдебни производства, когато такава необходимост възниква поради специфични житейски обстоятелства на молителите и членовете на техните домакинства, в съответствие с основната цел на Закона за безплатната правна помощ.

Процедурата за предоставяне на вторична правна помощ се инициира чрез подаване на молба до компетентния административен орган на окръга или на град Загреб. Молбата се подава по стандартен формуляр, в който се включват съгласието на молителите и членовете на техните домакинства за достъп до всички данни за техния общ доход и активи, както и потвърждението на молителя, че предоставената информация е точна и пълна.

При процедурата за предоставяне на вторична правна помощ на молител, отговарящ на законовите изисквания за упражняване правото на такава помощ, компетентният орган ще издаде решение за предоставянето ѝ, като посочи вида и обхвата на предоставената правна помощ. Предоставянето на вторична правна помощ се отнася до пълна или частична гаранция за заплащане на разходите за вторична правна помощ в зависимост от размера на общия месечен доход на молителите и членовете на техните домакинства. В решението за предоставяне на вторична правна помощ се уточнява и кой ще бъде адвокатът, който ще я предостави.

Ако молителят не отговаря на изискванията за предоставяне на право на вторична правна помощ, ще бъде издадено решение за отхвърляне на молбата. Решението за отхвърляне на молбата може да бъде обжалвано от молителя пред Министерството на правосъдието (*Ministarstvo pravosuđa*). Срещу решението на Министерството на правосъдието, с което се отхвърля жалбата, може да бъде образувано административно производство.

Ако бенефициерът на безплатна правна помощ е загубилата страна, което означава, че е загубил делото, по което е предоставена вторична правна помощ, той не трябва да възстановява разходите за правна помощ. Предоставянето ѝ не означава обаче, че бенефициерът на вторична държавна помощ, който е загубилата страна, ще бъде освободен от плащането на направените от ответната страна разноски по съдебния спор, по отношение на които ще бъде взето решение в съответствие с правилата, уреждащи съдебните производства.

Безплатна правна помощ може да бъде предоставена при трансгранични спорове. В Закона за безплатната правна помощ трансграничните спорове се определят като спорове, при които молителят за предоставяне на правна помощ има местоживееене или пребивава в държава — членка на Европейския съюз, различна от държавата членка, в която се намира съдът, или тази, в която трябва да бъде изпълнено съдебното решение.

Правна помощ при трансгранични спорове се предоставя по граждански и търговски дела, производства за медиация, извънсъдебно уреждане на спорове, прилагането на публични инструменти и правни съвети в такива производства. Разпоредбите относно правната помощ в трансгранични спорове не се прилагат при производства, свързани с данъчно облагане, митници и други административни производства.

Молителите за предоставяне на правна помощ в трансгранични спорове ще получат такава, ако отговарят на определените в Закона за безплатната правна помощ изисквания. По изключение правна помощ може да бъде предоставена на молители, които не отговарят на изискванията за предоставяне на правна помощ, определени в Закона за безплатната правна помощ, ако се окаже, че не са в състояние да заплатят разходите по производството поради несъизмеримост на разходите за живот в държавата членка по местоживееене или обичайно пребиваване и разходите за живот в Хърватия.

В Хърватия молителите или компетентният орган на държавата членка, в която имат местоживееене или обичайно пребивават (предаващ орган), трябва да подадат молба за правна помощ до Министерството на правосъдието (получаващия орган). Формулярите и приложените документи трябва да бъдат подадени на хърватски език. В противен случай молбата ще бъде отхвърлена.

Ако спорът, в рамките на който молителят иска правна помощ, не е трансграничен спор или ако молителят няма право на правна помощ в трансгранични спорове, Министерството на правосъдието ще постанови решение, с което отхвърля молбата. Решенията на Министерството на правосъдието не подлежат на обжалване, макар че могат да бъдат образувани административни производства.

Безплатна правна помощ може да бъде предоставена на лица, които не пребивават в Европейския съюз, при условие че се спазват разпоредбите на двустранните и многостранните международни споразумения, по които Хърватия е страна.

За информация относно правната помощ в Хърватия, моля, разгледайте уебсайта:

- [Правна помощ](#)

[1] Права на личността: право на живот, физическо и психическо здраве, репутация, чест, достойнство, име, неприкосновеност на личния и семейния живот, свобода и др.

Последна актуализация: 09/02/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.